

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobce S. M.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou se sídlem Slovanská 7, Šumperk, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 1997, čj. 530 701 246, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 43 Ca 287/97, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 1. 2002, čj. 43 Ca 287/97 - 87,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky Mgr. Pavly Frodlové **s e u r č u j e** částkou 650 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím žalované ze dne 1. 8. 1997, čj. 530 701 246, byla žalobci upravena podle nařízení vlády č. 129/1997 Sb. výše vypláceného částečného invalidního důchodu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 4. 11. 1997 opravný prostředek podle části páté o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002 (nyní žalobu – pozn. soudu) ke Krajskému soudu v Ostravě. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 1999, čj. 43 Ca 287/97 - 34, bylo rozhodnutí žalované potvrzeno. Proti tomuto rozsudku podal žalobce dne 20. 7. 1999 odvolání. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 1. 8. 2000, čj. 2 Cao 109/2000 - 54, byl výše citovaný rozsudek zrušen a věc vrácena Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení, neboť podle vrchního soudu nebylo postaveno najisto, zda měl žalobce v řízení před soudem prvního stupně procesní způsobilost. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 1. 2002, čj. 43 Ca 287/97 - 87, byla žalobci pro řízení o opravném prostředku ustanovena opatrovníci D. H., pracovnice Krajského soudu v Ostravě. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání. Spis k rozhodnutí o odvolání proti usnesení krajského soudu o ustanovení opatrovníka byl dne 21. 11. 2002 předložen Vrchnímu soudu v Olomouci; vrchní soud stěžovateli sdělil, že se o jeho odvolání nepodaří do 31. 12. 2002 rozhodnout a poučil ho o tom, že v důchodových věcech budou odvolací řízení u vrchních soudů, o nichž nebude rozhodnuto do 31. 12. 2002, s ohledem na novou právní úpravu správního soudnictví ze zákona zastavena a účastník tohoto řízení může do 31. 1. 2003 podat proti rozhodnutí krajského soudu, které bylo napadeno odvoláním, kasační stížnost podle zákona č. 150/2002

Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel tak učinil podáním doručeným Krajskému soudu v Ostravě dne 3. 1. 2003, v němž požádal o ustanovení zástupkyně – advokátky Mgr. Pavly Frodlové pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 5. 2003, čj. 43 Ca 287/97 - 110, byla stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní Mgr. Pavla Frodlová a bylo jí uloženo doplnit kasační stížnost stěžovatele ze dne 2. 1. 2003. Zástupkyně stěžovatele podáním došlým krajskému soudu dne 9. 6. 2003 kasační stížnost doplnila. Krajský soud v Ostravě poté předložil kasační stížnost směřující proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 1. 2002, čj. 43 Ca 287/97 - 87, k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti nemohl věcně jednat a musel kasační stížnost odmítnout z následujících důvodů.

Podle soudního řádu správního, jenž nabyl účinnosti dne 1. 1. 2003, lze proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví podat kasační stížnost z důvodů a za podmínek stanovených v části třetí hlavě třetí dílu prvního soudního řádu správního. Vzhledem k tomu, že předchozí právní úprava správního soudnictví (část pátá o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002), kasační stížnost ani jiné opravné prostředky proti rozhodnutím soudů ve správním soudnictví, s výjimkou věcí důchodového pojištění a důchodového zabezpečení, nepřipouštěla, soudní řád správní v rámci přechodných ustanovení určuje počátek, od něhož lze rozhodnutí krajských soudů kasační stížností napadnout. Obecná zásada je vyjádřena v ustanovení § 131 s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat proti rozhodnutím krajských soudů vydaným po dni účinnosti tohoto zákona, tj. po 1. 1. 2003.

Výjimku z této obecné zásady představuje ustanovení § 129 odst. 3 s. ř. s., podle něhož bylo možno do 31. 1. 2003 podat kasační stížnost i proti rozhodnutím krajských soudů ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení vydaným před 1. lednem 2003, to však za podmínky, že rozhodnutí krajského soudu o opravném prostředku bylo napadeno přede dnem účinnosti s. ř. s. odvoláním, o němž nebylo do 1. 1. 2003 vrchními soudy rozhodnuto; odvolací řízení bylo totiž ze zákona zastaveno. Tato výjimka se však, jak z dikce § 129 odst. 3 s. ř. s. vyplývá, vztahuje pouze na odvolání směřující proti rozhodnutí krajského soudu o opravném prostředku, tedy na rozhodnutí, jímž bylo napadené správní rozhodnutí buď potvrzeno, nebo rozhodnutí správního orgánu zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení, popřípadě rozhodl-li soud jiným zákonem stanoveným způsobem o skončení takového řízení. Tak tomu však v posuzovaném případě není, neboť kasační stížnost, předložená k projednání, směřuje proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka.

Z výše uvedeného vyplývá, že na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě o ustanovení opatrovníka, které bylo vydáno dne 24. 1. 2002 pod čj. 43 Ca 287/97 - 87, nelze aplikovat ustanovení § 129 odst. 3 s. ř. s.; rozhodnutí bylo vydáno před 1. 1. 2003 a nelze ho ani s ohledem na ustanovení § 131 s. ř. s. napadnout kasační stížností; pokud přesto stěžovatel proti tomuto rozhodnutí kasační stížnost podal, je taková kasační stížnost nepřipustná, a proto ji Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje

a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2 x 250 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a sepsání doplnění kasační stížnosti ze dne 5. 6. 2003 a 2 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 650 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. května 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu